

ÓLAG — ÓSKIL

Nú á dögum hoyra vit ofta og títt eitt orðatak, ið ljóðar soleiðis: »Alt í lagi«. Hetta orðtakið er komið úr íslenskum og hóskar sera væl at nýta í føroyskum máli; men tað syrgiliga er, at tað alls ikki hóskar til okkara føroysku viðurskifti, tí her er einki í lagi.

Í blaðnum »14. september« fyrri 23. august í ár lesa vit ein greinastubba við yvirskriftini: »Vánalig læknaviðurskifti í Suðuroy«. Har verður greitt frá hvussu sjúklingar í Suðuroy verða víðfarnir. Teir noyðast at liggja í hjálparloysi inn til onkur roynir at føra teir til Havnar. Harra Nygård er nú í lötuni einsamallur lækni her í oynni og hann kann ikki koma til øll. Í »14.« verður sagt, at hann beinleiðis noktar at koma.

Spurningurin er, um tað er av ringum vilja, at læknin noktar at koma til sjúklingar, ella tað er orsakað av tí, at hann ikki er førur fyrri at rökja læknastarvði úr Sandvík og líka til Sunnbíar púra einsamallur aftrat til, at hann er einsamallur sjúkráhuslækni her í oynni eisini.

Fyri tað fyrsta má krevjast at triggir læknar verða í Suðuroy í staðin fyrri tveir og síðan má verða kravt at vikurur kemur fyrri læknar, sum fara burtur at ferðast. Fyri tað triðja megu vit fáa akveg um alla Suðuroy soleiðis at sjúklingar kunnu koma á sjúkráhusið á Tvøroyri, tá ið tað er neyðugt. Sum fjórða mál vil eg nevna enn eitt, sum tórvur. Sakin er tann, at fólk kunnu koma til skaða og kunna ikki steðga við at fáa læknahjálp, men megu stundisliga verða viðgjörð á einum operatíonsborði ella fáa aðra tilfika viðgerð beinanvegin. Til tess má læknin í Vági fáa tórvandi amboð og høli soleiðis at ein sjúklingur skal kunna fáa eina fyrstu viðgerð, tá ið tað er nakað sum hastar.

Her er sanniliga nógv, sum er í ólagi. Men størsta óskilið er tað at eingin akvegur er til Tvøroyri. Vit eru fullkomiliga avskorin frá Suðuroy sjúkráhusi, tá ið illveður er, og sjúklingar ikki kunna flytast eftir sjónum. Tað er ikki sjaldan, at soleiðis er vordíð; tí tað er ikki lætt at fara út gjøgnum Porkeris fjørð á landsynningi. Her eru 50 boðar, sum bróta í illveðri.

Fyri at koma aftur til greinina í »14. September«, so er at siga, at um vit hövdu akveg, so noyddust sjúklingarnir ikki at ligið hjálpa-leysir, so kundu teir verið sendir á Tvøroyri til læknar og fingið hjálpa har.

Latum okkum tessvegna verða samd um at siga, at tilfikt ólag og óskil, sum her er umtalað kemur av tí, at stýrið í landi okkara er samansett av afturhaldsmönnum.

Nú eg var í Tórshavn um ólav-sökuna, talaði eg tær ferðir við landsins verkfrøðing og einaferð við ein fultrúa hansara um tað, at menn fáa ikki arbeitt vegin millum Hov og Øravík og onnur tilfika arbeid her í oynni, tí verkfrøðingarnir siggjast ikki her suðuri. Eg fekk tað svar at um Suðuroyngar ynskja at siggja verkfrøðingin, so megu vit fáa fjarsýn.

J. H. Danbjörg.

TIPPITOPPURIN

Í Dagblaðnum 28. aug. stendur grein við omannevndu yvirskrift. Greinin er annars fyrri tað mesta ein uppafurtøka av einari grein, sum stóð í Sosialinum nú ein dagin.

Vit kunnu sjálvsagt ikki vera annað enn glaðir yvir, at Dagblaðið endurprentar okkara greinir og ber tær í tilfika krókar, ið Sosialurin ikki rökkur.

Henda, sum so mong onnur grein í blaði okkara, røddi um ta syrgiliga stöðu, ið okkara fiskimenn eru í, hvat löngjaldan teirra viðvíkur og eigur tí sjálvsagt at verða lisið av so mongum sum yvirhøvur gjørligt.

Greinskrivarin í Dagblaðnum endar við at siga: »Betri er bótandi hond enn ein spillandi tunga. Tað hevði verið gott, um lærarar og læraraskúlanæmingar lögdu sær tað í geyma.«

Vissuliga gera teir tað keri »Tvörámaður«.

Annað enn ein bótandi hond vil tað aldri vera at vísa á alt órættvísið móti fiskimanninum, hvat hansara lónarviðurskiftum viðvíkja.

Annað enn órættvísið vil tað aldri verða, at fiskimaðurin, ið stríðist mest fyrri sítt livibreyð, skal fáa hina minstu úrtøkuna, samstundis sum somu reiðaríir, ið nokta fiskimönnum lön sína, geva teimum skrivstovumönnum, ið sita við 15.000 kr. í fastari lön, eina frammihjá lónarviðbót uppá 1000—1500 og fleiri kr., tá ið árið er endað.

Hesum órættvísinum vilja allir rættugsandi menn og kvinnur, — eisini tilfika, ið ganga í læraraskúlan ella eru í Danmark og studera, — til lívs.

★

Og so er tað hasin »Tvörámaðurin«. Hvør er hann?

Hann skrivar m. a. »Vit her á Tvøroyri...«

Við øðrum orðum skuldi ein kunna rokna við, at »Tvörámaðurin« var av Tvøroyri og hevur skrivað greinina har.

Er greinskrivarin nú »Tvörámaður«?

Sosialurin kemur út leygardag

Alt fyri ríkmannin!

Eitt fyrri og annað eftir av teimum fiskiförum, ið fiskimenn settu allan sín pening og nógv aftur at í og sum teir við nógvum stríði og strevi hava roynt at fingið at borið seg, fer í hesum tíðum undir hamarin.

Fiskimenn missa allan sín pening og nógv aftur at.

Ein hin størsti útreiðsluposturin hjá fiskiförum í dag er tryggingin. Ein 40 tons snurrvadásbátur má gjalda umleið 7000 kr. og ein miðalstórur trolari 40 tús. kr. árliga í tryggingargjaldum.

Tryggingarsambandið hevur vunnið umleið 8 milj. kr. av fiskivinnuni.

Tryggingarbyrðan er ótolulig fyrri fiskivinnuna, hon drepur og fírkur far eftir far nærri at hamarinum fyrri hvønn dag, ið gongur.

Hvar fer so hesin peningurin, ið hin deyðsdömdi fiskiflotin má gjalda?

Til dömis:

At keypa nakrar illi røktar, fleiri hundrað ára gamlar bygningar fyrri úti í Tinganesi fyrri fleiri 100.000 kr.

At byggja nýtt Hotel Føroyar fyrri, ið kemur at kosta 2 milj. kr. — og tað einans til danskur heilsölumenn at bágva í.

Soleiðis verður peningurin nýttur.

Hví ikki heldur hjálpa fiskivinnuni, haðani peningurin er komin, við hesum nógvum peninginum?

Hví ikki seta tryggingargjaldið niður í lítið og einki fyrri á tann hátt at bjarga mongum fiskifari frá at fara undir hamarin?

Fiskimenn!

Er tað ikki rættari, at tit hava amboð at arbeida við fyrri at bjarga og halda landinum uppi, heldur enn at peningurin verður nýttur at hýsa donskum heilsölumönnum, ið koma higar at eta upp vinnu tykkara og draga peningin út av landinum?

Hvør eigur fyrsta rætt her á landi, heilsölumaðurin ella fiskimaðurin?

Í Havn, men hesin Sosialurin, ið greinin stóð í, kom ikki til Tvøroyri fyrr enn kl. 4 s. p. mánadagin, men longu týsdagin hevur Dagblaðið hana endurprentaða við »Tvörámaður« undirskrivaður.

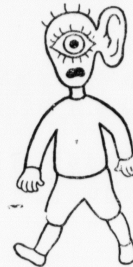
Postsamband, ið rokkið kann hava Dagblaðnum týsdagin, hevur í øllum förum ikki verið við Suðuroynna.

Sostatt er greinskrivarin eingin »Tvörámaður« »her á Tvøroyri.«

Annars er tað gamal siður hjá »Dagblaðnum« at nýta »Tvörámenne« tá teir loypa á ymisk viðurskiftir og ymiskar persónar á Tvøroyri.

Og fiskimenn, í tykkara hondum liggur avgerin.

Ein er glottin, um enn í tí fjara. Um trý ár fara vit aftur til valborðið.

**Sætt
og
hoyrt**

Kj. Mohr skrivar í Dagblaðnum um landsstýrið: Tað verður eisini tíðum høgi í núsitandi landsstýri, men hugsi tykkum um, tí hesir menn, ið nú sita, koma at taka um tampin eftir fyrra landastýri, ið var valt av fyrrverandi lögtings-samgongu, og mugu hesir menn nú sita og rætta alt tað skeiva, sum tá varð gjørt — uttan skil.

Verið varnir, — loypðið ikki á skeivar menn.

Hetta er eins og við manninum, ið fór eftir kúnni. Komin aftur at húsam helt konan við hann, at hann hevði tikið skeiva kúgv.

Hann svaraði: »Eg havi onga skeiva kúgv sæð.«

Soleiðis við Kjartan Mohr.

Ver varin, tak ikki skeiva kúgv.

★

Drongurin kemur grátandi aftur úr skúlanum.

Mamman: »Hví grætur tú?«

Drongurin: »Tí lærarin slerdi meg.«

Mamman: »Hví slerdi hann teg?«

Drongurin: »Tí eg svaraði honum uppá ein spurning, sum eingin annar kundi svara honum uppá.«

Mamman: »Hvat spurdi hann?«

Drongurin: »Hann spurdi, hvør hevði koyrt vatn í blekkglasid.«

Mamman: »Og hvat svaraði tú.«

Drongurin: »Eg.«

P/F Jdni

Smiðju- og maskinverkstaður
Autogen-elektrosveising.

Máltr. 83,

Klakskvík

Bílig og haldgæð

FØR til rennur og septiktankar

hjá
Poul Arne Poulsen
Tvøroyri Tlf. 18.